

(Centro), поза якими готують лише фахівців з туризму, ремесел та деяких інших видів занять. Більшість із них державні, але є невелика кількість приватних, а також ті, що належать церкві. Дипломи державних вищих навчальних закладів у цілому цінуються вище, ніж приватних. Серед університетів більшість мають класичний набір програм навчання, але є кілька політехнічних, а також Відкритий університет дистанційного навчання.

Д.С. Гончаренко

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ

Головним завданням вищого навчального закладу на сучасному етапі є підготовка фахівців, здатних нестандартно, гнучко і своєчасно реагувати на зміни, які відбуваються у світі. Тому для підготовки студентів до професійної діяльності в майбутньому і використовуються інноваційні методи навчання у виші. Такі методи передбачають інтерактивне навчання.

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, що має за мету створення комфортних умов навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність. Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх студентів; викладач і студент є рівноправними суб'єктами навчання.

Інтерактивне навчання сприяє формуванню навичок та вмінь як предметних, так і загальнонавчальних; виробленню життєвих цінностей; створенню атмосфери співробітництва, взаємодії; розвитку комунікативних якостей. Технологія передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем.

У порівнянні з традиційними формами ведення занять, в інтерактивному навчанні змінюється взаємодія викладача і студента: активність педагога поступається місцем активності студентів, а завданням педагога стає створення умов для їх ініціативи.

У ході діалогового навчання студенти вчаться критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати альтернативні варіанти, приймати продумані рішення, брати участь у дискусіях, спілкуватися з іншими людьми. Для цього на заняттях організовується парна і групова робота, застосовуються дослідні проекти, рольові ігри, йде робота з документами і різними джерелами інформації, використовуються творчі роботи.

Студент стає повноправним учасником навчального процесу, його досвід служить основним джерелом навчального пізнання. Педагог не дає

готових знань, але спонукає учасників до самостійного пошуку і виконує функцію помічника в роботі.

Перш за все інтерактивні форми проведення занять:

- пробуджують у студентів інтерес;
- заохочують до активної участі кожного в навчальному процесі;
- звертаються до почуттів кожного учасника;
- сприяють ефективному засвоєнню навчального матеріалу;
- чинять багатоплановий вплив на студентів;
- здійснюють зворотний зв'язок (відповідна реакція аудиторії);
- формують у студентів думки і ставлення;
- виробляють життєві навички;
- сприяють зміні поведінки.

Існує декілька різновидів інтерактивного навчання: метод мозкового штурму, рольова гра, дискусія, кейс-метод, використання наочного матеріалу і т. д.

Отже, інтерактивні методи навчання доречно застосовувати як доповнення до класичних методів навчання для кращого засвоєння матеріалу та відпрацювання практичного мислення у студентів.

Н.В. Чебанова, Л.Є. Ревуцька

ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ

Головними завданнями методичної роботи є: пошук нових, більш ефективних підходів до організації навчально-виховного процесу; створення нового покоління комплексного навчально-методичного забезпечення освітнього процесу, що відповідає вимогам Міносвіти; забезпечення єдності навчального, виховного та виробничого процесів на основі взаємозв'язку професійно-технічної, загальноосвітньої і морально-етичної підготовки студентів; удосконалення роботи з вивчення, узагальнення та поширення передового педагогічного досвіду з питань наукових досліджень, нових освітніх технологій, якості підготовки фахівців; активне використання інформаційних технологій у практиці проведення занять; розвиток взаємодії з установами професійної освіти у вирішенні актуальних наукових і навчально-методичних проблем; навчання студентів методів творчої діяльності, прийомів науково обґрунтованої організації розумової праці, навичок самостійної роботи, раціоналізації та винахідництва; підвищення педагогічної майстерності та ділової кваліфікації.